

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 39 Stemmer mod 8.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Folketinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Afgift af offentlige Forestillinger og Fremvisninger m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1662; Udvalgets Betænkning i Tillæg B.)

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Jeg kan antage Tingets Samtykke til Sagens Behandling for givet, hvis ingen gør Indsigelse derimod. (Op- hold). Samtykket er saaledes givet.

De stillede Ændringsforslag, Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Finansministeren (N. Neergaard): Da Forslaget er blevet væsentlig ændret i Henhold til mine Forhandlinger med det ærede Udvalg, har jeg anset det for rigtigt at sammenfatte de nødvendige Ændringer i et fuldstændig nyt Forslag, der er stillet som Ændringsforslag under Nr. 1. I Stedet for Regeringsforslagets af Folketinget i det væsentlige tiltraadte § 1 træde §§ 1—5 i nærværende Forslag. Hvad de øvrige Paragraffer i det tidligere Regeringsforslag angaar, nemlig §§ 2—8, ere de i det væsentlige gentagne i dette Forslags §§ 6—12 paa enkelte Ændringer nær, som jeg nærmere skal gøre Rede for siden. Den egentlige Hovedforandring er, som sagt, sket derved, at § 1 i Regeringsforslaget er erstattet med §§ 1—5 i dette Forslag.

De væsentlige Ændringer, der ere indførte i Forslaget, ere 3; for det første, at Bruttoafgiften er erstattet med en Billetafgift, der svares i alle de Tilfælde, hvor Billet eller Adgangsbevis udstedes; der-

næst er der blevet fastsat forskellige Skattesatser for de forskellige Forestillinger og Fremvisninger, nemlig 10 pCt. for Forestillinger, der finde Sted ifølge Lov eller Bevilling, samt for Tivoli, 5 pCt. af Koncerter o. s. v. og 20 pCt. for alle de øvrige, og den tredje væsentlige Ændring er den, at Musikrestaurationer inddrages under Beskatningen. Hovedpunkterne heri forelaa jo allerede i et Ændringsforslag, der var stillet i Folketinget af det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), og jeg havde saaledes i Folketinget Anledning til at udtale mig om Sagen, ligesom der i Folketinget fandt en ret indgaaende Forhandling Sted om de Hovedpunkter, der ere optagne i nærværende Forslag. Jeg udtalte til det ærede Medlem fra Fredensborg, at for mig kunde det ikke være nogen Sag af afgørende Betydning, om der i Lovforslaget blev indsat en Bruttoafgift eller en Billetafgift, og jeg begrundede det saaledes — hvilken Begrundelse jeg for saa vidt kan gentage ved min Omtale af dette Forslag her —, at efter min Overbevisning vilde ogsaa en Bruttoafgift af den foreslaaede Størrelse, 15 pCt., med Nødvendighed være bleven overvæltet paa Forbrugerne. Naar jeg dog har ment og endnu mener, at Bruttoafgiften er en heldigere Form end Billetafgiften, ligger det i, at en Bruttoafgift for det første er mere i Overensstemmelse med det efter Traditionen tilvante her i Landet, og dernæst i, at Bruttoafgiften giver Ejerne af vedkommende Etablissementer langt større Frihed til at fordele Skatten paa Publikum, som de maatte anse det for hensigtsmæssigt efter de forskellige Pladers og Billetprisers Bæreevne; men da i begge Tilfælde Skatten utvivlsomt vil blive baaren af Publikum, kan det for mig ikke være af synderlig Betydning, om man giver den i Form af en Bruttoafgift eller i Form af en Billetafgift. — Af større Betydning forekommer den anden Hovedændring, som ligeledes det ærede Medlem fra Fredensborg foreslog, mig at være, nemlig den, at man faar en Forskel paa Skattesatserne ved de forskellige Arter af Forestillinger og Fremvisninger. Synspunktet for Regeringsforslaget — et Synspunkt, som jeg mange Gange har haft Lejlighed til at fremhæve — er dette, at det er en Forbrugsbeskatning, en Beskatning af et Forbrug, der ikke hører til Nødvendighedsartikler, om man saa maa sige, et Forbrug, som kan undværes eller kan indskrænkes, alt eftersom den økonomiske Evne er til, et Forbrug, der utvivlsomt